

De Brief aan de Romeinen

Hoofdstuk 14

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/romans/romans.htm>

Vertaalde versie: <http://www.verhoevenmarc.be/romeinen1.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV of SV1977)

Bewerking, schema door M.V.

Romeinen 14:1

1 Aanvaard dan wie zwak is in het geloof, maar niet om over meningsverschillen te strijden.

Wie is de zwakke persoon beschreven in dit vers? Hij is zwak maar hij is wel “in het geloof”. Hij is **zwak in leerstellig begrip**. Misschien is hij een nieuwe gelovige, of een gelovige die niet goed groeide in de dingen van God (2 Petrus 3:18; 1 Korintiërs 3:1-4). Misschien had hij geen goed christelijk onderwijs genoten. Deze zwakke gelovige leeft niet in zonde. Er is in de context geen indicatie dat er een moreel probleem bij betrokken is. Maar, deze persoon begrijpt niet wat christelijke vrijheid betekent.

Wat is onze verantwoordelijkheid jegens deze zwakke broeder? “AANVAARD” zo iemand. Wijs deze persoon niet af. Beschouw hem als een geliefde broeder in Christus.

De reden om hem te aanvaarden vinden we in vers 3: “God immers heeft hem aanvaard”. Zie ook Romeinen 15:7. Als God hem heeft aanvaard, hoe kunnen we hem dan afwijzen? De Heer zei: “Alles wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en **wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen**” (Johannes 6:37)! God heeft ons aanvaard en zal ons nooit uitwerpen (afwijzen).

Vooraf gaat het hier over christenen van Joodse oorsprong die vóór hun bekering onder de Wet stonden, en die na hun bekering nog aan bepaalde gebruiken van de Wet hingen (zoals feestdagen en voedselvoorschriften – zie de context verderop). Zwakken zijn hier dus christenen die menen dat ze zich nog aan voedselvoorschriften moeten houden die voor Israël golden. De zwakke in het geloof is dus niet de nalatige of ontrouwe christen, maar juist een christen die vaak een grote nauwgezetheid in zijn christelijke levenswandel vertoont. In de tijd dat Paulus zijn brief schreef (55 à 58 nC.) was het nog een overgangperiode waarin Joodse christenen de tijd kregen om te groeien naar de kennis en vrijheid in Christus, los van de gebruiken van de Wet. Maar dit *principe* is ook geldig voor zwakke christenen uit de heidenen: ook die hebben tijd nodig om te groeien en los te komen van heidense gebruiken. Zij moeten evenzo met geduld, liefde, onderwijs en zorg omringd worden.

Romeinen 14:2

2 De een gelooft wel dat hij alles eten mag, maar wie zwak is, eet plantaardig voedsel.

De gelovige met een correct leerstellig begrip weet dat hij alle dingen mag eten. Onder de Wet hadden de Joden bepaalde voorschriften voor het al dan niet eten van bepaald voedsel (zie Leviticus 11). God leerde hen toen een onderscheid te maken tussen het reine en het onreine, het heilige en het onheilige (Leviticus 11:44-47). In de huidige kerkdispensatie is niets verboden mits het ontvangen wordt met dankzegging: “Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets is verwerpelijk, wanneer het onder dankzegging aanvaard wordt” (1 Timotheüs 4:4-5). De zwakke gelovige, hier genoemd, eet enkel plantaardig voedsel, en hij geloofde niet dat het toegestaan was alles te eten. Daarnaast is er de sterke in het geloof. Hij **weet** dat hij (met uitzondering van de in Handelingen 15 vers 29 genoemde dingen), alles mag eten. Hij is niet geloviger in geloofsbeleving, maar hij heeft een beter leerstellig begrip.

Romeinen 14:3

3 Wie wel alles eet, moet hem niet minachten die niet alles eet. En wie niet alles eet, moet hem niet veroordelen die alles eet. God immers heeft hem aanvaard.

Dit vers dient als waarschuwing voor zowel sterke als zwakke gelovigen. De sterke vertoont de tendens om de zwakke te minachten; de zwakke vertoont de tendens om de sterke te veroordelen.

“God immers heeft hem aanvaard” – dit gedeelte kan verwijzen naar de sterke gelovige die veroordeeld wordt door de zwakke gelovige, maar het kan ook verwijzen naar beiden, maar feit blijft dat God elke gelovige heeft aanvaard (Romeinen 15:7) en daarom moeten ook wij al onze medegelovigen aanvaarden.

Opgemerkt moet worden dat God, door Paulus, melding doet van degene “die zwak is” (vers 1) maar niet verwijst naar de sterke gelovige als zijnde “**sterk**”. Zelfs een gelovige die geestelijk volwassen is en leerstellige zaken begrijpt, is erg zwak los van de genade van God (vergelijk 2 Timotheüs 2:1: “word gesterkt in de genade die in Christus Jezus is”) en is zelfs geneigd tot bepaalde zonden zoals het “minachten” van zijn broeder (Romeinen 14:3, 10) en opgeblazen worden van trots vanwege zijn kennis (1 Korinthiërs 8:1). Het is pas in onze zwakte dat wij Gods kracht leren kennen (2 Korinthiërs 12:10).

Romeinen 14:4

⁴ Wie bent u, dat u de huisslaaf van een ander oordeelt? Of hij staat of valt, gaat alleen zijn eigen heer aan. Hij zal echter staande gehouden worden, want God is bij machte hem staande te houden.

Dit vers is bestemd voor de persoon die zijn medegelovige oordeelt om wat hij eet (vers 3). Hij die oordeelt moet zich realiseren dat hij niet het hoofd van het huis is. Hij is niet de meester of heer van deze man, maar louter een medeslaaf, mededienaar of medegelovige. Een huisslaaf dient enkel verantwoording af te leggen aan zijn meester en aan niemand anders. De meester is de enige die het recht heeft hem te oordelen. De gelovige zijn Meester is de Heer Jezus Christus (zie vers 9). We zullen allen staan komen te staan voor de rechterstoel van Christus (vers 10).

Onze Meester wil niet dat Zijn dienaren zouden vallen. En God houdt hen staande. God is vóór hen en niet tegen hen (Romeinen 8:31). We zouden hierin God moeten nadoen. We moeten hen niet teneerdrukken door hen te oordelen of te minachten, maar we moeten hen oprichten. “Laat alles gebeuren tot opbouw” (1 Korinthiërs 14:26).

Romeinen 14:5

⁵ De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander acht al de dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn.

Ons onderwerp beweegt zich van voedsel naar dagen. Zijn er in de kerkbedeling dagen die heiliger zijn dan andere? Dat is niet het geval, maar sommigen hingen nog vast aan de sabbat en andere Joodse heiligdagen, in de overgang van wets- naar genadebedeling. Zie hierover uitgebreid hier: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/feestdagen.pdf>

Nu wordt Romeinen 14:4-6 dikwijls aangehaald om aan te tonen dat wij niemand horen te oordelen over het onderhouden van “christelijke heiligdagen”, zoals Kerstmis en Pasen:

“Wie bent u, dat u de huisslaaf van een ander oordeelt? ... ⁵ De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander **acht al de dagen gelijk**. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn. ⁶ Wie de dag in ere houdt, houdt hem in ere voor de Heere, en wie de dag niet in ere houdt, houdt hem niet in ere voor de Heere’. Het gaat hier eerstens **niet** over het onderhouden van in oorsprong **heidense** (feest)dagen. Het gaat immers om dagen die **in ere gehouden worden voor de Heer**. Zuiver heidense feestdagen kunnen nooit ‘voor de Heer’ gehouden worden. Het gaat hier over zwakke christenen die nog gehecht zijn aan bepaalde **wetsgebruiken**. Deze mensen moesten **verdraagzaam** behandeld worden. Het zijn geen mensen die vooruitdringen in een (valse) leer van onderhouden van bepaalde joodse gebruiken, zoals judaïsten vandaag nog steeds doen. Het zijn mensen in de overgangperiode van Jodendom naar Christendom die het nog moeilijk hadden bepaalde gebruiken achterwege te laten. Dit zijn niet de mensen die in Galaten 4:9-11 aangesproken worden die ‘maanden, tijden en jaren onderhouden’ en die dit als norm hanteren en dat anderen opleggen. In Galaten 4 is men in de ban van **dwaalleraars!**” Genomen uit “Christelijke feestdagen vieren?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/feestdagen.pdf> (zie aldaar verder).

Romeinen 14:5 heeft vooral betrekking op de vraag van sabbat-houden in apostolische tijden. Alford geeft commentaar op dit vers:

“Als er een goddelijke verplichting zou zijn dat één dag van de zeven door Paulus als meer geacht zou moeten worden, *in enige vorm*, zou Paulus dan zo gesproken kunnen hebben? De gevolgtrekking van deze argumentatie is dat hij *van zo'n verplichting niet wist*, en dat hij geloofde dat *alle tijden en dagen GELIJK waren* voor de christen die sterk is in het geloof. Ik zie niet in hoe deze passage anders kan begrepen worden. Als ergens één dag in de week bekleed zou moeten zijn met het heilige karakter van de sabbat, dan zou het *helemaal onmogelijk* geweest zijn voor de apostel om de man te ondersteunen die oordeelde dat ‘al de dagen gelijk’ zijn en evenwaardig – iemand die, zoals vers 6 zegt, ‘de dag [= gelijk welke] niet in ere houdt’. Indien er één dag zou zijn die zo heilig was als de sabbat, dan zou Paulus degene die ‘al de dagen gelijk’ achtte, met de strengste afkeuring toegesproken hebben, omdat hij een gebod van God overtrad. *Ik concludeer daarom dat de sabbat-verplichting, de zevende dag of de eerste dag, niet erkend werd in apostolische tijden*”. [Alford's *Greek Testament*, commentaar onder Romeinen 14:5]

Aan het eind van vers 5 zei Paulus: “Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn”. Vandaag leven wij in een tijd waarin het belang van doctrine geminimaliseerd wordt en de houding vaak deze is: “Het maakt niet echt uit wat christenen geloven, in het bijzonder in kwesties waarover verschillende opinies bestaan. Het belangrijkste is dat we elkaar liefhebben”. Maar merk op dat Paulus niet zegt dat deze dingen niet belangrijk zijn. Hij zegt niet: “het maakt niet uit wat u gelooft over het eten van voedsel of het houden van heiligdagen”. Nee, in tegendeel zegt hij van elke gelovige: “Laat ieder in zijn eigen geest **ten volle overtuigd** zijn”. Wij moeten hen die zwak zijn in het geloof en zwak in doctrine liefhebben (verzen 1 en 3) en wij moeten hen opbouwen, maar God moedigt gelovigen nooit aan om zwak te zijn in geloof en leer. Wanneer het gaat over leerstellige zaken van geloof en praktijk moeten gelovigen “ten volle overtuigd” zijn.

Romeinen 14:6

⁶ Wie de dag in ere houdt, houdt hem in ere voor de Heere, en wie de dag niet in ere houdt, houdt hem niet in ere voor de Heere. Wie eet, eet voor de Heere, want hij dankt God. En wie niet eet, eet niet voor de Heere, en ook hij dankt God.

Niet enkel zou de gelovige “ten volle overtuigd” (vers 5) moeten zijn, hij zou wat hij doet “voor de Heer” moeten doen (vers 6). “En alles wat u doet, doe dat van harte, **als voor de Heere** en niet voor mensen, in de wetenschap dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus” (Kolossenzen 3:23-24).

Alhoewel er verschillen zijn in de praktijk met betrekking tot eten en dagen, is het belangrijk te noteren dat ieder persoon erover bezorgd is dat het motief juist is, het hart juist is en de houding juist. Elke gelovige doet wat hij doet **VOOR DE HEER**, om Hem te behagen en te eren. Elkeen moet het principe beoefenen van 1 Korinthiërs 10:31: “Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, **doe alles tot eer van God**”. De gelovige die erkende dat hij vrij was alle dingen te eten zag erop toe God te danken (zie 1 Timotheüs 4:3-5). De gelovige die plantaardig voedsel at (vers 2) dankte God voor het plantaardige voedsel dat hem voorgezet werd. De vroege christenen dankten God bij het eten (zie Paulus' goede voorbeeld in Handelingen 27:35).

Romeinen 14:7-9

⁷ Niemand van ons leeft immers voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf.

⁸ Want als wij leven, leven wij voor de Heere en als wij sterven, sterven wij voor de Heere. Of wij dan leven of sterven, wij zijn van de Heere.

⁹ Want met dit doel is Christus ook gestorven en opgestaan en weer levend geworden, dat Hij zowel over doden als levenden zou heersen.

Wat we doen is belangrijk en elke gelovige moet volledig overtuigd zijn in zijn eigen geest. **Hoe** we de dingen doen is zelfs nog belangrijker, en elke gelovige moet er zich van verzekeren dat alles wat hij doet hij dat doet voor de Heer. “**WIJ ZIJN VAN DE HEER**”. Wij behoren Hem toe met geest, ziel en lichaam! Hij is onze Meester en wij zijn Zijn dienaren. Dit is onze vrijheid: Wij zijn

vrijgemaakt om Christus te dienen in liefde als Zijn dienaren! Geen gelovige leeft voor zichzelf (vers 7). Waarom niet? Dit wordt verklaard in 2 Korinthiërs 5:14-15, “Want de liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven. En Hij is voor allen gestorven, **opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is**”. We leven niet meer voor onszelf – wij spendeerden ons hele ongeredde leven aan leven voor onszelf (1 Petrus 4:1-2).

Christelijk leven is LEVEN VOOR HEM, Hem eren, behagen, blijmoedig Hem gehoorzamen, en Hem grootmaken in leven en sterven (zie Filippenzen 1:20-23). Zelfs ons sterven is opgedragen aan Hem (vergelijk Johannes 21:19). Ons leven en sterven zijn in Zijn handen omdat wij Hem toebehooren. Hij bestuurt onze levens en de lengte van onze dagen. De dood beëindigt niet de relatie. Hij is onze Heer als we leven, en Hij is onze Heer als we doodgaan. De dood VERBETERT de relatie omdat vertrekken en bij Hem zijn HET BESTE is (Filippenzen 1:23) en WINST geacht wordt (Filippenzen 1:21), en “wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen” (2 Korinthiërs 5:8). Christus stierf en werd opgewekt voor dit doel dat Hij de HEER zou zijn (Filippenzen 2:9-11).

1. Ik ben niet mijn eigen heer, niet van mezelf (1 Korinthiërs 6:19-20).
2. Ik ben niet de heer en rechter over medegelovigen (Romeinen 14:10).
3. HIJ IS DE HEER en ik ben zijn dienaar, dienend met mijn medegelovigen, aansprakelijk voor Hem en Hem alleen!

Romeinen 14:10

10 U echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder? Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden.

De gedachte van dit vers gaat terug naar vers 3. In vers 3 wordt de sterke gelovige gezegd zijn broeder niet te minachten en de zwakke gelovige werd gezegd zijn sterke broeder niet te veroordelen. In het licht van vers 6 moeten we ons herinneren dat de persoon die we veroordelen of met minachting bejegenen UW BROEDER is. Hij heeft de juiste attitude, het juiste hart, en hij dient de Heer en dankt Hem. Zijn motivatie is juist. Hij is niet uw vijand. Zoek hem te helpen en op te bouwen en wees een voorbeeld voor hem, maar veroordeel hem niet en kijk niet neer op hem.

Niet een medegelovige maar de Heer Jezus Christus Zelf zal de Rechter zijn voor elke ware gelovige: “Wij zullen toch allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden”. Dit komt overeen met 2 Korinthiërs 5:10: “Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad”.

Niet enkel zal uw broeder geoordeeld worden voor de rechterstoel van Christus, maar ook u! Wees bekommerd over uw eigen zelf, opdat u van Christus een “goed gedaan” mocht ontvangen en een beloning op die dag!

Houd in gedachten dat wij met de rechterstoel van Christus geen veroordelend oordeel bedoelen dat resulteert in eeuwige verdoemenis. Zoiets is onmogelijk voor de gelovige want hij is IN CHRISTUS JEZUS (zie Romeinen 8:1 en Johannes 5:24).

Zie hier meer over de rechterstoel van Christus:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/rechterstoel-van-Christus.pdf> en schema:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/8-oordelen.pdf> (punt 3 aldaar)

Zie ook verderop, blz.7: “Het verschil tussen redding en beloningen”.

Romeinen 14:11

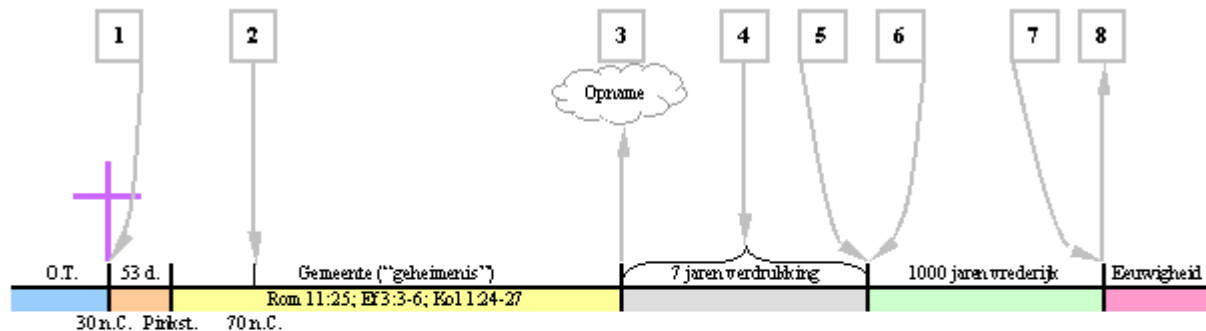
11 Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God belijden.

In dit vers citeert Paulus uit Jesaja 45:23: “Ik heb gezworen bij Mijzelf – uit Mijn mond is in gerechtigheid een woord uitgegaan en het zal niet terugkeren – dat voor Mij elke knie zich zal buigen, elke tong bij Mij zal zweren”.

In de context van deze passage is het de HEERE (Jehovah/Jahweh), de Schepper, die spreekt (Jesaja 45:18, 21).

In vers 22 wordt een reddingsoproep gedaan aan alle mensen, overal: “Wend u tot Mij, word behouden, alle einden der aarde, want Ik ben God en niemand anders” (Jesaja 45:22).

Jesaja’s hoofdpunt in vers 22 is dit: **Er is redding voor iedereen!** Jesaja’s hoofdpunt in vers 23 is: **Er is persoonlijke aansprakelijkheid voor iedereen!** ELKE knie zal zich buigen! Zij die weigeren hun knie te buigen voor de Redder NU (vers 22) zullen hun knie buigen voor de Rechter op een later tijdstip (vers 23).

8 oordelen – God oordeelt iedereen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/8-oordelen.pdf>

- 1 Oordeel over Jezus Christus aan het kruis. Hij droeg plaatsvervangend de straf voor de zonden van de wereld. Gelovigen worden gered.
- 2 Oordeel over Jeruzalem en de Joden wegens hun onbekeerlijkheid. Verharding over Israël en diaspora.
- 3 Oordeel voor de “Rechterstoel van Christus” (Rom 14:10), gelijk na de Opname van de gelovigen: beloningen.
- 4 Oordelen over de hele wereld. Als gevolg daarvan komen velen tot bekering. Israël komt tot wedergeboorte.
- 5 Oordeel over het Beest, de Valse profeet (de Antichrist) en hun aanhangers (Op 19:19-21).
- 6 Oordeel van de overlevenden van de grote verdrukking (schapen en bokken, Mt 25:33; Joël 3:2) & Satan geketend (Op 20:1-3).
- 7 Oordeel over Satan en de misleide volken, aan het eind van de millennium.
- 8 Oordeel voor de “Grote witte troon” van de gestorven ongelovigen (het laatste oordeel, Op 20:11).

M.V. 21 januari 2013

“Elke tong bij Mij zal zweren” (Jesaja 45:23) – dit is een eed afleggen. Een eed is een beroep doen op God of een hoger geplaatste, opdat men de waarheid zal spreken, een belofte zal houden, getrouw zal blijven, enz. “Mensen zweren immers bij Iemand die hoger is dan zichzelf” (Hebreeën 6:16), maar vermits niemand groter is dan God, zweert Jehovah/Jahweh **bij Zichzelf** (Jesaja 45:23: “Ik heb gezworen bij Mijzelf” en vergelijk Hebreeën 6:13). Het feit dat elke knie zich zal buigen is gegarandeerd door deze onveranderlijke eed.

Vaak denken wij in Jesaja 45:23 aan godloze ongelovigen: “Ik ken iemand met een vuile mond die voortdurend Christus belastert. Op een dag zal deze zelfde persoon zijn knie buigen voor Christus en belijden dat Jezus Heer is”! Dit is waar, en dit wordt duidelijk geleerd in Filippenzen 2:9-11 waar dezelfde passage van Jesaja wordt geciteerd (maar nu niet toegepast op Jehovah/Jahweh maar wel op Christus. Evenzo zien we in Romeinen 14:11 “elke tong zal **God** belijden”: dit bewijst dat Jezus Christus God is!). Ware gelovigen verwerpen de leer van het UNIVERSALISME – de leer dat alle mensen uiteindelijk zullen gered worden: <http://www.verhoevenmarc.be/alverzoening.htm> Wij geloven ook wel in universalisme, maar dan wel wanneer het gaat over het buigen van elke knie in erkenning dat Christus Heer is. Alle mensen, overal, zullen dit doen. Het verschil is dat de geredde persoon nu reeds Christus belijdt als Heer en God in het huidige leven (Romeinen 10:9-10). Het is NU de tijd om de knie te buigen voor de Redder. We moeten het nu doen met een gewillig hart, in plaats van dat later te moeten doen.

We hebben hier een sterk bewijs voor de Godheid van Jezus Christus. In de Jesaja-passage is het Jahweh/Jehovah waarvoor iedereen de knie zal buigen. Maar waar dit vers wordt geciteerd in het Nieuwe Testament, zowel in Filippenzen 2:9-11 als in Romeinen 14:11, is het de HEER JEZUS

CHRISTUS voor Wie mensen de knie zullen buigen. Hij is inderdaad Jehovah/Jezus, een helder bijbels feit dat Jehovah's getuigen helemaal negeren. Zie onze studie "De Godheid van Christus": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/JezusIsGod1.pdf> die de vele plaatsen toont in de Bijbel waar de heilige naam Jehovah geïdentificeerd wordt als Jezus Christus. Elke gelovige zal Zijn absoluut gezag als Hoogste Rechter belijden en erkennen.

Romeinen 14:12

¹² Zo zal dan nu ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God.

Andermaal ligt de nadruk op "ieder van ons".

Bemerk de nadruk:

"Wij zullen allen – vers 10

"Elke knie" – vers 11

"Elke tong" – vers 11

"Ieder van ons" – vers 12

Elke christen is persoonlijk aansprakelijk tegenover Christus en moet voor zichzelf rekenschap geven. "Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehagelijk te zijn" (2 Korinthiërs 5:9). Daarom: "blijf in Hem, opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden, en niet door Hem beschaamd gemaakt worden bij Zijn komst" (1 Johannes 2:28). Mocht de Heer iets overeenkomstigs kunnen zeggen als dit: "Goed gedaan, goede en trouwe slaaf, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer" (Mattheüs 25:21). Wat kan meer bevredigend zijn als te kunnen zeggen wat Paulus zei: "Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop tot een einde gebracht. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad" (2 Timotheüs 4:7-8)?

Een andere sleutelpassage over de rechterstoel van Christus is 2 Korinthiërs 5:10: "Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder **vergelding** [= loon] **ontvangt** voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad". Voor de rechterstoel van Christus zal deze "vergelding" een "terugkrijgen" zijn overeenkomstig wat men gedaan heeft in zijn christenleven.

In Efeziërs 6:8 spreekt Paulus over ditzelfde oordeel: "U weet immers dat wat ieder aan goeds gedaan heeft, hij dat van de Heere **terug zal krijgen**, hetzij slaaf, hetzij vrije" – hier wordt enkel HET GOEDE belicht dat een persoon gedaan heeft en de positieve beloning daarvoor. In Kolossenzen 3:25 spreekt Paulus ook over ditzelfde oordeel: "Maar wie onrecht doet, zal het onrecht dat hij gedaan heeft, **terugkrijgen**; en er is geen aanzien des persoons" – hier wordt enkel HET ONRECHT belicht dat een persoon gedaan heeft en wat hij daarvoor zal "terugkrijgen".

Wanneer het om REDDING gaat krijgen gelovigen niet terug wat zij verdiend hebben. Zij verdienen de eeuwige dood, maar door Gods genade wordt hen eeuwig leven gegeven (Romeinen 6:23). **Wanneer het om BELONING gaat** zullen gelovigen voor de rechterstoel van Christus krijgen wat zij hebben verdiend overeenkomstig wat zij in het lichaam hebben gedaan vanaf de dag dat zij gered werden.

In het boek Romeinen en doorheen Gods Woord moet de bijbelgelovige zorgvuldig onderscheid maken tussen redding en beloningen. Bijvoorbeeld, in Romeinen 8:1 leren we dat er geen veroordeling of "verdoemenis" is voor de persoon die in Christus is, omdat onze Plaatsvervanger veroordeeld werd in onze plaats (Romeinen 8:3). Maar, hier in Romeinen 14 leren we dat er een oordeel is voor gelovigen omdat wij allen voor de rechterstoel van Christus zullen komen te staan (Romeinen 14:10). Het oordeel van Romeinen 8:1 is er een waarvan wij gered zijn (vergelijk ook Johannes 3:18; 5:24). Het oordeel van Romeinen 14:10 is een oordeel voor alle geredde personen, en dit houdt beloningen of verlies van beloningen in. De nood om zorgvuldig onderscheid te maken tussen redding en beloningen wordt gezien in een passage zoals 1 Korinthiërs 3:15: "Als iemands werk verbrandt, **zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden**, maar wel zo: als door vuur

heen”. Verlies van beloning, alhoewel met eeuwige consequenties, tast niet de zekerheid van iemands redding aan.

Het volgende schema helpt ons om te focussen op de verschillen tussen redding en beloningen:

Het verschil tussen Redding en Beloningen

In de Romeinenbrief en doorheen het Woord van God moet de bijbelgelovige zorgvuldig onderscheid maken tussen redding en beloningen. Bijvoorbeeld, in Romeinen 8 leren we dat er geen veroordeling is voor de persoon die in Christus is omdat onze Plaatsvervanger veroordeeld werd in onze plaats (Romeinen 8:3). Maar in Romeinen 14 leren we dat er een oordeel is voor gelovigen omdat wij allen zullen staan voor de “rechterstoel van Christus” (Romeinen 14:10). Het oordeel van Romeinen 8:1 is er een waarvan wij gered werden (vergelijk ook Johannes 3:18; 5:24). De rechterstoel van Romeinen 14:10 is een specifiek oordeel voor alle geredde personen dat beloningen, of verlies van beloningen, inhoudt. Dat we zorgvuldig onderscheid moeten maken tussen redding en beloningen wordt gezien in een passage zoals 1 Korinthiërs 3:15: “Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen”. Verlies van beloning zal, alhoewel dit eeuwige consequenties heeft, niet de zekerheid van iemands redding aantasten. De volgende tabel helpt ons te focussen op sommige van de belangrijkste distincties tussen redding en beloningen:

REDDING	BELONINGEN
<p>1) Redding is een genadegave en kan niet verdiend worden.</p> <p>“Maar het is met de GENADEGAVE niet zoals met de overtreding. Want als door de overtreding van de ene velen gestorven zijn, veel meer is de genade van God en de GAVE door de genade die er is door de ene mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen. En het is met de GAVE niet zoals het was door de ene die zondigde. Want de veroordeling leidde ten gevolge van één overtreding wel tot verdoemenis, maar de GENADEGAVE bij vele overtredingen tot rechtvaardiging” (Romeinen 5:15-16; en zie ook Efeziërs 2:8-9; Romeinen 6:23; Johannes 4:10).</p>	<p>1) Beloningen kunnen verdiend worden door getrouwe dienst.</p> <p>“Slaven, wees in alles uw aardse heren gehoorzaam, niet met ogendienst als om mensen te behagen, maar oprecht van hart, in het vrezen van God. En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen, in de wetenschap dat u van de Heere ALS VERGELDING DE ERFENIS ZULT ONTVANGEN, want u dient de Heere Christus” (Kolossenzen 3:22-24, en merk hier de nadruk op DIENST).</p>
<p>2) Redding is niet iets wat we kunnen verdienen.</p> <p>Als God ons exact zou geven wat we verdienen voor de manier waarop wij geleefd hebben en de zonden die we begaan hebben, wat zou Hij ons dan geven?</p> <p>“Als U, HEERE, op de ongerechtigheden let, Heere, wie zal bestaan? (Psalm 130:3) “Het loon van de zonde is de DOOD” (Romeinen 6:23).</p> <p>Zie ook Psalm 103:10.</p>	<p>2) Beloningen is iets wat de gelovige kan verdienen.</p> <p>“Toen verscheen de eerste en zei: Heer, uw pond heeft tien ponden winst opgeleverd. En hij zei tegen hem: Goed gedaan, goede slaaf! Wees, omdat u in het minste trouw bent geweest, machthebber over tien steden” (Lukas 19:16-17). Deze man verdiende een beloning omdat zijn ene pond tien ponden opgebracht had en omdat hij in het minste getrouw was geweest. Opgelet: de gelovige die getrouw werkt voor Christus moet nooit vergeten wat Paulus zei in 1 Korinthiërs 15:10, “Maar door de genade van God ben ik wat ik ben ... ik heb mij meer ingespannen ... niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is”. Zelfs in het verdienen van beloningen is het principe van genade operatief.</p>

3) Redding wordt niet gegeven op basis van werken.

“Hij heeft ons zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping, NIET OVEREENKOMSTIG ONZE WERKEN, maar overeenkomstig Zijn eigen voornemen en genade” (2 Timotheüs 1:9). “Maakte Hij ons zalig, NIET OP GROND VAN DE WERKEN van rechtvaardigheid die wij gedaan zouden hebben, maar vanwege Zijn barmhartigheid” (Titus 3:5). “Zoals ook David de mens zalig spreekt aan wie God gerechtigheid toerekent, ZONDER WERKEN” (Romeinen 4:6).

4) Redding is een huidig bezit.

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft EEUWIG LEVEN” (Johannes 5:24). “Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, heeft eeuwig leven” (Johannes 6:47). “Wie de Zoon heeft, heeft het leven” (1 Johannes 5:12).

5) Redding kan nooit verloren gaan.

“Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. En Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen beslist NIET VERLOREN GAAN in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken” (Johannes 10:27-28).

Het verschil wordt duidelijk gezien in 1 Korinthiërs 3:14-15, “Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij **schade lijden** [= verlies van beloning]. Hijzelf echter zal **behouden** [= geen verlies van redding] worden, maar wel zo: als door vuur heen”.

6) De focus van redding ligt op ZONDE (we hebben een zondeprobleem).

“En zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken VAN HUN ZONDEN” (Mattheüs 1:21).

7) Redding betreft het bezitten van CHRISTUS.

“WIE DE ZOON HEEFT, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet” (1 Johannes 5:12).

3) Beloningen worden gegeven op basis van werken.

“Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden NAAR ZIJN DADEN” (Mattheüs 16:27). “En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden ZOALS ZIJN WERK ZAL ZIJN” (Openbaring 22:12).

4) Beloningen zijn een toekomstig bezit.

“En u zult zalig zijn, omdat zij niets hebben om u te vergelden. Want het zal u VERGOLDEN WORDEN IN DE OPSTANDING VAN DE RECHTVAARDIGEN” (Lukas 14:14). Gelovigen zullen beloningen krijgen bij de Eerste Opstanding, en voor de kerk: bij de Opname.

5) Beloningen kunnen verloren gaan.

“Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen” (Openbaring 3:11). “Let op uzelf, opdat wij niet verliezen waarvoor wij gewerkt hebben, maar een vol loon mogen ontvangen” (2 Johannes 8). “Want wie u een beker water te drinken zal geven in Mijn Naam omdat u discipelen van Christus bent, voorwaar, Ik zeg u: hij zal zijn loon beslist niet verliezen” (Markus 9:41).

6) De focus van beloningen ligt op DIENST (we hebben een verantwoordelijkheid om de God die ons gered heeft getrouw te dienen).

“En DIEN met bereidwilligheid de Heere en niet de mensen. U weet immers dat wat ieder aan goeds gedaan heeft, hij dat van de Heere terug zal krijgen, hetzij slaaf, hetzij vrije” (Efeziërs 6:7-8).

7) Beloningen betreffen het bezitten van KRONEN (of: kransen).

“Weet u niet dat zij die in de renbaan lopen, allen wel lopen, maar dat slechts één DE PRIJS ontvangt? ... Zij nu doen dat om een vergankelijke KRANS te ontvangen, maar wij om een onvergankelijke te ontvangen” (1 Korinthiërs

	9:24-25).
<p>8) De zondaar die tot Christus komt voor redding hoort deze woorden: “HET IS VOLBRACHT”!</p> <p>“Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: HET IS VOLBRACHT! En Hij boog het hoofd en gaf de geest” (Johannes 19:30).</p>	<p>8) De getrouwe gelovige die beloond zal worden hoort deze woorden: “GOED GEDAAN”!</p> <p>“Zijn heer zei tegen hem: GOED GEDAAN, goede en trouwe slaaf, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer” (Mattheüs 25:23).</p>
<p>9) Redding werd volbracht bij Christus’ eerste komst.</p> <p>“Dit is een betrouwbaar woord en alle aaneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen [= Zijn eerste komst] is om zondaars zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben” (1 Timotheüs 1:15).</p>	<p>9) Beloningen zullen gegeven worden bij Christus’ tweede komst.</p> <p>“Verder is voor mij weggelegd de KRANS van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op DIE DAG [= bij Zijn wederkomst] geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die ZIJN VERSCHIJNING [= Zijn wederkomst] hebben liefgehad” (2 Timotheüs 4:8). “En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn” (Openbaring 22:12).</p>
<p>10) Redding is een genadegave in een punt des tijds.</p> <p>“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die HEEFT eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar IS uit de dood OVERGEGAAN in het leven” (Johannes 5:24).</p>	<p>10) Beloningen worden verdiend gedurende een heel leven van geloof.</p> <p>“Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2 Korinthiërs 5:10).</p>
<p>11) Redding is gebaseerd op wat Christus heeft gedaan.</p> <p>“En worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, DOOR DE VERLOSSING in Christus Jezus” (Romeinen 3:24).</p>	<p>11) Beloningen zijn gebaseerd op wat we hebben gedaan (als gelovigen).</p> <p>“... opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam GEDAAN heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2 Korinthiërs 5:10).</p>
<p>12) Voor redding is het menselijke aandeel: GELOOF.</p> <p>“En zij zeiden: GELOOF in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden” (Handelingen 16:31).</p> <p>God doet het redden; ons wordt gevraagd te geloven.</p>	<p>12) Voor beloningen is het menselijke aandeel: TROUW.</p> <p>“Zijn heer zei tegen hem: goed gedaan, goede en TROUWE slaaf, over weinig bent u TROUW geweest, over veel zal ik u aanstellen” (Mattheüs 25:23). “... En hij zei tegen hem: Goed gedaan, goede slaaf! Wees, omdat u in het minste TROUW bent geweest, machthebber over tien steden” (Lukas 19:16-17; vgl. Lukas 16:10-12).</p>
<p>13) De vraag voor redding: GELOOFT U IN CHRISTUS?</p> <p>“Heeft het God behaagd door de dwaasheid van de prediking zalig te maken hen die GELOVEN” (1 Korinthiërs 1:21).</p>	<p>13) De vraag voor beloningen: in welke mate bent u IN HEM GEBLEVEN?</p> <p>“En nu, lieve kinderen, BLIJF IN HEM, opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden” (1 Johannes 2:28).</p>
<p>14) Met betrekking tot redding, zijn er dingen die God niet in herinnering brengt.</p>	<p>14) Met betrekking tot beloningen, zijn er dingen die God in herinnering brengt.</p>

“En aan hun zonden en hun wetteloze daden zal Ik beslist niet meer denken” (Hebreeën 10:17).

15) Redding impliceert altijd Gods volle goedkeuring in Christus.

“Tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons BEGENADIGD heeft in de Geliefde” (Efeziërs 1:6).

16) Alle gelovigen delen in dezelfde redding.

Het “reddingspakket” van de ene gelovige bevat alles wat gevonden wordt in het reddingspakket van een andere gelovige. Wij delen in dezelfde “zo’n grote redding” (Hebreeën 2:3). Wij zijn allen RIJK in Christus en bezitten “alle geestelijke zegen” in Hem (Efeziërs 1:3).

17) Betreffende redding: mijn oordeel vond reeds plaats aan het kruis!

“...Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen” (Jesaja 53:6). “Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen” (1 Petrus 3:18). Door dit feit verzekert de Heer ons dat de ware gelovige niet veroordeeld zal worden (zie Johannes 5:24; Romeinen 8:1).

18) Redding kost niets.

“O, alle dorstigen, kom tot de wateren, en u die GEEN GELD hebt, kom, koop en eet, ja, kom, koop ZONDER GELD, ZONDER PRIJS, wijn en melk” (Jesaja 55:1).

“Want God is niet onrechtvaardig dat Hij uw werk zou vergeten en de liefdevolle inspanning die u Zijn Naam bewezen hebt, doordat u de heiligen gediend hebt en nog dient” (Hebreeën 6:10).

15) Beloningen kunnen Gods afkeuring impliceren.

“Maar wie onrecht doet, zal het onrecht dat hij gedaan heeft, terugkrijgen; en er is geen aanzien des persoons” (Kolossenzen 3:25). Zie ook 1 Johannes 2:28 dat de mogelijkheid impliceert van beschaamd te staan wegens Gods afkeuring. En zie Filippenzen 3:8 waar Paulus alles schade acht opdat hij Christus en Zijn goedkeuring mocht winnen.

16) Alle gelovigen delen niet in dezelfde beloningen.

“Hij zei tegen haar: Wat wilt u? Zij zei tegen Hem: Zeg dat deze twee zonen van mij mogen zitten, de één aan Uw rechter- en de ander aan Uw linkerhand in Uw Koninkrijk ... En Hij zei tegen hen: Mijn drinkbeker zult u wel drinken, en met de doop waarmee Ik gedoopt word, zult u gedoopt worden; maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linkerhand is niet aan Mij om te geven, maar het zal gegeven worden AAN HEN VOOR WIE HET BESTEMD is door Mijn Vader” (Mattheüs 20:21, 23). De plaats en positie zal gereserveerd worden voor gelovigen zoals bepaald door God de rechtvaardige Rechter.

17) Betreffende beloningen: mijn oordeel zal plaatsvinden voor de rechterstoel van Christus!

“Want wij moeten allen voor de RECHTERSTOEL van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2 Korinthiërs 5:10). “U echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder? Wij zullen toch allen voor de RECHTERSTOEL van Christus gesteld worden” (Romeinen 14:10).

18) Beloningen kosten een leven van dienst.

Christus getrouw dienen in een Christus-hatende wereld kan kostelijk zijn: “Zalig [= gezegend] zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen ... Verblijd en verheug u, want UW LOON IS GROOT in de hemelen” (Mattheüs 5:10,12).

19) Redding wordt ontvangen van bij de RECHTVAARDIGMAKING.

Redding is iets wat we krijgen van bij het begin.

20) Wij tonen onze dankbaarheid voor de redding door getrouwe dienst.

“Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is” (Romeinen 12:1-2).

Paulus erkende dat elk goed ding dat hij deed toegeschreven moest worden aan God: “Maar door de genade van God ben ik wat ik ben, en Zijn genade voor mij is niet tevergeefs geweest. Integendeel, ik heb mij meer ingespannen dan zij allen; niet ik echter, maar de genade van God, die met mij is” (1 Korinthiërs 15:10). Zelfs als het gaat om getrouwe dienst voor Christus zijn wij schuldenaars aan de genade van God!

19) Beloningen worden ontvangen in de tijd van de VERHEERLIJKING.

Beloningen krijgen we aan het eind.

20) Wij tonen onze dankbaarheid voor beloningen door onze kronen voor de Redder te werpen.

“wierpen de vierentwintig ouderlingen zich neer voor Hem Die op de troon zat, aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid, en WIERPEN HUN KRONEN NEER VÓÓR DE TROON en zeiden: U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen” (Openbaring 4:10-11).

Romeinen 14:13

¹³ Laten wij dan niet langer elkaar oordelen, maar oordeel liever dit: de broeder geen aanstoot of oorzaak tot struikelen te geven.

Laat het oordelen in Gods handen (vers 10). Christus is de Rechter. Oordeel uw broeder niet maar beoordeel uzelf en wees zeker dat u geen struikelblok bent op de weg van uw broeder. Tracht hem te helpen, hem op te bouwen. Wees een oversteeksteen, geen struikelsteen voor uw broeder.

Romeinen 14:14

¹⁴ Ik weet en ben ervan overtuigd in de Heere Jezus dat niets in zichzelf onrein is. Alleen voor hem die van mening is dat iets onrein is, voor die is het onrein.

Paulus spreekt over voedsel dat gegeten wordt (zie verzen 2, 6, 15, 17, 21, 23). Paulus wil dit zeggen: “Als het gaat over bepaald voedsel dat gegeten mag worden, weet ik, en ben ik ervan overtuigd dat niets onrein is op zich”. Wie overtuigde Paulus van deze waarheid? De Heer Jezus Zelf (“Ik weet en ben ervan overtuigd in de Heere Jezus”). Het woord “onrein” (Gr. *koinoo*) komt hier drie keer voor. Dit woord wordt gebruikt in Handelingen 10:14: “Maar Petrus zei: Beslist niet, Heere, want ik heb nooit iets gegeten wat onheilig (Gr. *koinoo*) of onrein (Gr. *akathartos*: ander woord voor “onrein”) is”. Petrus, als goede Jood, volgde de verschillende voorschriften betreffende voedselsoorten in Leviticus om te bepalen wat rein of onrein was. Gods antwoord aan Petrus bij die gelegenheid was: “Wat God gereinigt heeft, mag u niet voor onheilig houden!” (Handelingen 10:15).

De Schrift leert duidelijk dat in de huidige kerkbedeling geen voedsel als onrein moet beschouwd worden voor gelovigen: “Zij verbieden te trouwen en gebieden zich te onthouden van voedsel, dat God geschapen heeft voor de gelovigen en voor hen die de waarheid hebben leren kennen, om onder dankzegging aanvaard te worden. **Want alles wat God geschapen heeft, is goed en niets is verwerpelijk**, wanneer het onder dankzegging aanvaard wordt. Want het wordt geheiligd door het Woord van God en door het gebed” (1 Timotheüs 4:3-5).

Paulus is het daarmee eens: “dat niets in zichzelf onrein is” (Romeinen 14:14). Wat maakt dan iets onrein? “Alleen voor hem die van mening is dat iets onrein is, voor die is het onrein”! Beschouw bijvoorbeeld een christengelovige Jood die nog steeds denkt dat men de dieetvoorschriften van Leviticus 11 moet houden. Als deze gelovige bv. varkensvlees zou eten, dan zou hij tegen zijn geweten ingaan en doen wat hij als verkeerd beschouwt – dit is ZONDE (zie Romeinen 14:22-23).

Als ik in mijn hart en geweten iets als fout beschouw, dan mag ik dat niet doen. Later in de tijd kan ik de zaak opnieuw overdenken en herleren in het licht van Gods Woord en zal ik kunnen ontdekken dat wat ik dacht wat verkeerd was, helemaal niet fout is. maar in dit hoofdstuk verwijst Paulus naar de zwakke gelovige die deze dingen (nog) niet begrijpt in dit stadium van groei in Christus.

Romeinen 14:15

15 Maar als uw broeder om wat u eet bedroefd wordt, dan wandelt u niet meer naar de liefde. Richt door uw eten niet hem te gronde (Gr. *apollumi*) voor wie Christus gestorven is.

Als u een struikelblok bent voor uw broeder wegens het voedsel dat u eet, dan wandelt u niet naar de liefde.

Illustratie bij Romeinen 14:15: U eet varkensvlees en hebt daar geen probleem mee. Uw broeder, die vindt dat het fout is varkensvlees te eten, ziet u dit eten en zegt bij zichzelf: “Als hij dat kan doen, waarom ik dan niet?” Hij eet daarop ook varkensvlees, maar hij voelt zich schuldig en zijn geweten veroordeelt hem omdat hij gelooft dat hij dat niet mag doen. U hebt dus hem aangemoedigd iets te doen wat hij als verkeerd beschouwt. Hij kan daardoor werkelijk “te gronde gaan”, “verloren gaan” (Gr. *apollumi*)!

Vergelijk de parallelle passage in 1 Korinthiërs 8:10-13:

10 Want als iemand u, die deze kennis bezit, in een afgodstempel aan tafel ziet aanliggen, zal dan zijn geweten, omdat het zwak is, er niet toe aangezet worden om afgodenoffers te eten?

11 En zal zo de broeder die zwak is door uw kennis **verloren gaan** (Gr. *apollumi*), een broeder voor wie Christus gestorven is?

12 Door zó te zondigen tegen de broeders en hen in hun geweten, dat zwak is, te treffen, zondigt u tegen Christus.

13 Daarom, als het voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten, opdat ik mijn broeder geen oorzaak geef tot struikelen

Zie volgend commentaar hierop door J.G. Fijnvandraat in “Kunnen gelovigen nog verloren gaan?” <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/verlorenGaan.pdf>, blz. 22:

“In 1 Korinthiërs 8:11 is er sprake van dat ‘een broeder voor wie Christus gestorven is, verloren gaat’. De apostel heeft in dit hoofdstuk gesproken over de verantwoordelijkheid van ‘sterken in het geloof’ tegenover ‘zwakken’.

Veronderstel, iemand die sterk in zijn geloof staat, gaat een afgodstempel binnen om daar vlees te eten. Hij doet niet mee met het afgodisch ritueel, het gaat hem alleen om vlees te nuttigen. Daarvoor waren de tempels uitgezochte gelegenheden! In een afgod ziet deze gelovige niets en het vlees is voor hem gewoon vlees.

Een andere christen ziet hem gaan, maar diens geweten schenkt hem geen vrijheid ook zo te handelen. Omdat hij echter de eerste het ziet doen en hijzelf ook wel zin heeft in vlees, gaat hij toch de tempel binnen en leeft over zijn geweten heen. Voor zichzelf verbindt hij zich wel met de afgoden en terugkeer in de greep van het heidendom is het gevolg. Mag nu die ‘sterke’ gelovige zeggen: ‘O maar dan is het geen werkelijke christen geweest, daar hoef ik me niets van aan te trekken’. Nee, het is een broeder, als zodanig kent hij hem en door zijn liefdeloos optreden is deze in de greep van het heidendom gekomen en **gaat dus verloren** – dat God hem terugbrengt als het waarlijk een gelovige is, komt hier niet in het geding, dat zou onze verantwoordelijkheid afzwakken.

En dat argument gebruikt de apostel om de sterken in het geloof erop te wijzen de gewetens van de zwakke broeders te ontzien en niet te leven in de geest van: ‘Ben ik mijns broeders hoeder’”.

Uiteraard kan een waar gelovige niet verloren gaan; dat is onmogelijk. Johannes 10:27-28 zegt: “Mijn schapen ... En Ik geef hun eeuwig leven; en zij zullen **beslist niet verloren gaan** in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand rukken”. Zie: <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>

Romeinen 14:16

16 Laat dan het goede dat u bezit niet gelasterd worden.

Voor u is het “goed” te eten. Daar is niets mis mee. Er is geen probleem **tenzij het uw broeder doet struikelen**. Gebruik deze vrijheid van u niet zomaar. U bent niet vrij u te gedragen op een manier die uw broeder zou kunnen schaden. Vergelijk 1 Korinthiërs 8:1: “En wat de afgodenoffers betreft: wij weten dat wij allen kennis bezitten. **De kennis maakt opgeblazen, maar de liefde bouwt op**”. Kennis zegt: “Ik weet dat ik vrij ben al dit soort van vlees te eten omdat God ons dit gezegd heeft in 1 Timotheüs 4:3-5”. Liefde zegt: “Ik wil mijn recht om dit vlees te eten voorbijzien ter wille van mijn broeder. Ik wil niet dat mijn handelingen een probleem vormen voor hem”.

Romeinen 14:17

17 Want het Koninkrijk van God bestaat niet uit eten en drinken, maar uit gerechtigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest.

We mogen nooit het zicht verliezen op wat essentieel is en wat niet echt belangrijk is. Als een gelovige geen stuk varkensvlees eet, uit liefde voor een medegelovige, dan heeft hij niet iets essentieels gemist. Wat u wel of niet eet is op zich niet belangrijk.

Het “Koninkrijk van God” in algemene zin is daar waar God regeert. In de toekomst zal God over de hele aarde heersen. In die tijd zullen we volgende realiteiten merken:

GERECHTIGHEID zal een realiteit zijn in de wereld (Jeremia 33:15).

VREDE zal een realiteit zijn in de wereld (Jesaja 65:17-19).

BLIJDSCAP zal een realiteit zijn in de wereld (Jesaja 65:17-19).

Ook Mattheüs heeft het over hen die het koninkrijk zullen binnengaan, met de woorden: “ga in, in de **vreugde** van uw heer”

Vandaag heerst God in de harten van gelovigen. Christus kwam een eerste keer om dingen recht te zetten in de harten van mensen. Christus zal een tweede keer komen om dingen recht te zetten in de wereld. Vandaag zijn gerechtigheid en vrede en vreugde geen realiteiten in de wereld, maar ze kunnen realiteiten zijn in onze persoonlijke levens door middel van de vrucht van de Geest (Galaten 5:22-23: “liefde, **blijdschap, vrede**”). Ook **gerechtigheid** is een vrucht van de Geest, zie Efeziërs 5:9 en Filippenzen 1:11.

Romeinen 14:18

18 Want wie Christus in deze dingen dient, is welbehagelijk voor God en in achting bij de mensen.

“Deze dingen” verwijst naar “gerechtigheid en vrede en blijdschap in de Heilige Geest” in vorig vers. Wij moeten Christus dienen door voor de gerechtigheid te leven (1 Petrus 2:24), door Gods vrede te claimen en toe te eigenen (Johannes 14:27) en door Gods blijdschap uit te drukken (Johannes 15:11). Het is “welbehagelijk” voor God wanneer gelovigen vervuld zijn met de Geest (Efeziërs 5:18) en de vrucht van de Geest manifesteren (Galaten 5:22-23). Ook de mensen achten zulke gelovigen.

Romeinen 14:19

19 Laten wij dus najagen wat de vrede en de onderlinge opbouw bevordert.

Vergelijk Hebreëën 12:14: “Jaag de **vrede** na met allen”. Efeziërs 4:3: “u te beijveren om de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de **vrede**”. Paulus wijst ook op het belang van “onderlinge opbouw” omdat gelovigen een verantwoordelijkheid hebben om elkaar op te bouwen. Een van de belangrijkste hoofdstukken die OPBOUW bespreken is 1 Korinthiërs 14. Lees doorheen dit hoofdstuk en onderstreep de uitdrukking “opbouw”, “bouwt op” of “opgebouwd” telkens wanneer dit wordt gebruikt. En zie de samenvattende uitspraak in 1 Korinthiërs 14:26.

Romeinen 14:20

20 Breek niet om wat u eet het werk van God af. Alle dingen zijn wel rein, maar het is zondig voor hem die door wat hij eet aanstoot geeft.

Het werk van God is op te bouwen, en daarom mag ik niet zomaar alles eten. “De liefde bouwt op” (1 Korinthiërs 8:1). Niets is in zichzelf onrein (Romeinen 14:14) en daarom kan ik alles eten, maar ik zal mijn vrijheid opgeven en ervoor kiezen iets niet te eten indien het mijn broeder doet struikelen: “Daarom, als het voedsel mijn broeder doet struikelen, dan zal ik in eeuwigheid geen vlees meer eten, opdat ik mijn broeder geen oorzaak geef tot struikelen” (1 Korinthiërs 8:13). Anders zondigt u tegen Christus: “Door zó te zondigen tegen de broeders en hen in hun geweten, dat zwak is, te treffen, zondigt u tegen Christus” 1 Korinthiërs 8:12)!

Nu, dit betreft de houding van een sterke tegenover een zwakke. Romeinen 14 gaat over de houding van de sterke tegenover de zwakke, niet omgekeerd. Als dan de zwakke zou vooruitdringen in een leer die onze vrijheid zou ontnemen, en u en/of anderen zou verbieden hun bijbelse vrijheid te gebruiken, en dat openlijk propageert en manifesteert, dan gaat hij te ver! Dan is hij geen zwakke meer maar een propageerder van valse leer. Onze vrijheid is een vaste bijbelse leer die ons niet ontnomen mag worden. Het is goed dat we dit beseffen. In onze dagen zijn er vele “zwakken” die continu weigeren de Schrift ordentelijk te onderzoeken, die zich continu beperken tot oppervlakkigheden en emotionaliteiten, maar die zich sterk manifesteren in valse inzichten, leringen en fabels. De kerken zitten vandaag propvol met zulke schijnzwakken! Dit zijn niet de zwakken van Romeinen 14 maar rebellen. Laten we niet naïef zijn. Wat deze lieden nodig hebben is echte bekering en streng wakker geschud te worden voordat het voor hen te laat is!

Romeinen 14:21

21 Het is goed geen vlees te eten, geen wijn te drinken en niets te doen waaraan uw broeder aanstoot neemt, waarover hij struikelt of waarin hij zwak is.

Hier hebben we de conclusie over de zaak. Dit vers is duidelijk: NIETS doen waaraan de ander aanstoot neemt, struikelt of waarin hij zwak is. Dit toont ons de universele toepassing van het struikelblokprincipe.

Voor verdere studie van de wet van de liefde en het struikelblokprincipe zie 1 Korinthiërs hoofdstukken 8 en 10.

Romeinen 14:22

22 Hebt u geloof? Heb dat bij uzelf voor God. Zalig die zichzelf niet oordeelt in wat hem goeddunkt.

Dit vers betreft de sterke gelovige. Hij wordt gecontrasteerd met de degene die “twijfelt” (vers 23). Gelukkig de persoon – de sterke gelovige – die vermijdt dat hij Gods oordeel over zich krijgt bij het beoefenen van zijn vrijheid, met het oog op de zwakke medegelovige.

Romeinen 14:23

23 Wie echter twijfelt als hij eet, is veroordeeld, omdat hij het niet uit geloof doet. En alles wat niet uit geloof is, is zonde.

Dit vers betreft de zwakke gelovige. Een gelovige mag nooit iets toelaten dat zijn geweten veroordeelt. We moeten een goed en helder geweten hebben in wat we doen. De twijfelaar wordt als een zwakke gelovige beschreven in 1 Korinthiërs 8:7, 10, 11. Hij persoonlijk voelt dat het eten van vlees dat aan de afgoden is geofferd fout is, maar hij ziet een sterke gelovige ervan eten en denkt: “wel, misschien is te toegelaten dat te eten”, maar wat niet in volle overtuiging gedaan wordt is zonde. Als een gelovige daarin doorgaat en continu doet wat hij aanvoelt verkeerd is, dan is dat rebellie. We mogen niet volharden in handelingen waarvan we denken dat ze verkeerd zijn. Rebellen gaan verloren! De zwakke is dan een vijand van God geworden.

Als een mens overtuigd is dat iets verkeerd is, en hij doet het toch, dan is dat zonde. Als een mens overtuigd is dat iets juist is, en hij doet het, dan is dat niet noodzakelijk juist! Zie Johannes 16:2 waar bepaalde Joden ervan overtuigd waren dat het juist was ongelovigen te doden. Zie ook Handelingen 26:9 waar Paulus (Saul) ervan overtuigd was dat hij veel vijandige dingen moest doen: “Ik dacht echt bij mijzelf dat ik tegen de Naam van Jezus van Nazareth veel vijandige dingen moest doen”.

De stem van het geweten mag niet genegeerd worden. Maar als we groeien in de kennis van Gods Woord zal ons geweten zonder twijfel moeten gecorrigeerd en bijgestuurd worden. De zwakke gelovige 1 Korinthiërs 8:7, 10, 11 zal, hopelijk, doorheen de tijd leren dat het geen zonde is om offer-vlees te eten.

Waar geloof is verankerd op Schriftuurlijke feiten, niet op persoonlijke impressies (hoe wij ons voelen bij iets). George Muller zei eens: “Impressies hebben niets te maken met geloof. Geloof heeft te maken met het Woord van God. Impressies, sterke of zwakke, maken geen verschil. Wij hebben te maken met het geschreven Woord en niet met onszelf of onze impressies”.

Feit is niet gebaseerd op waarschijnlijkheden (“Ik geloof het omdat het mogelijk/waarschijnlijk is”). Andermaal antwoordde Muller: “Veel mensen willen graag geloven met betrekking tot die dingen die hen voor mogelijk toeschijnen. Maar geloof heeft niets te maken met waarschijnlijkheden of mogelijkheden. Het domein van het geloof begint waar waarschijnlijkheden ophouden en aanblik en gevoel falen. Met schijnbaarheden mag men geen rekening houden. De vraag is of God dit zo heeft gesproken in Zijn Woord”

Aangehaalde artikelen:

- “Het verschil tussen Redding en Beloningen”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/redding-beloning.pdf>
- “De Godheid van Christus”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/JezusIsGod1.pdf>
- “Christelijke Feestdagen vieren?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/feestdagen.pdf>
- “Kunnen gelovigen nog verloren gaan?” <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/verlorenGaan.pdf>
- “Zekerheid”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Zekerheid>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm